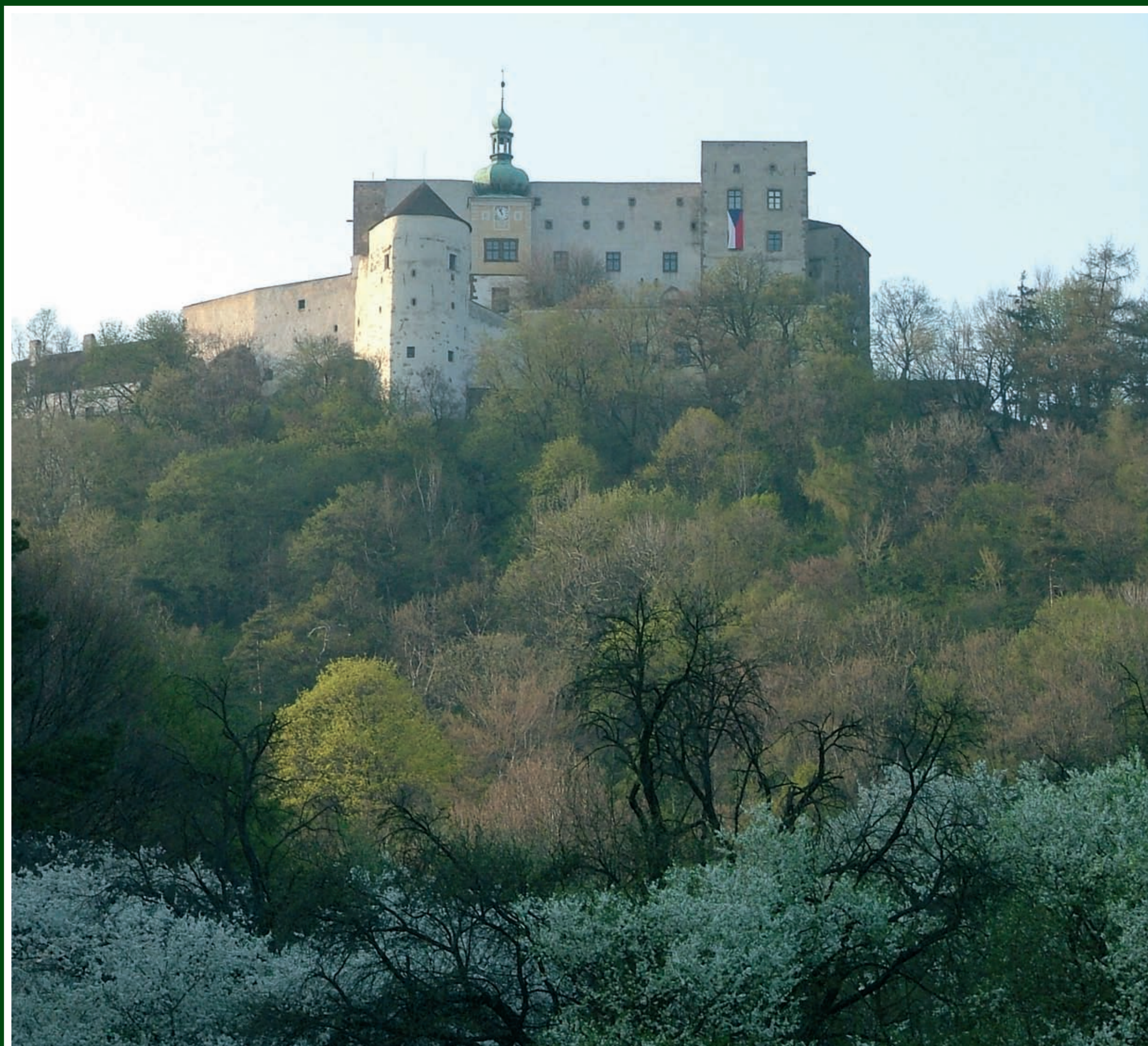

Informační tabule č. 11 – ČERTOVO SEDLO

Mnohá místa v Chříbech jsou opředena tajemstvím a vyprávějí se o nich různé pověsti. Jedním z nich je i skalnatý útvar pod vrchem Modla (Barborka) o němž zaznamenal Alois Jašek následující pověst.

POVĚST O ČERTOVÉM SEDLE (podle Aloise Jaška)

Je to už dávno, co převzal hrad Buchlov do držení Jan Boček Kuna z Kunštátu. Mnohých hradních událostí nebyla ušetřena ani sousední hora Modla. Za pana Bočka, v druhé polovině 15. století, však vypadala jinak než dnes. Zachovala se o ní mezi lidmi tato pověst:

Byla noční hodina a Buchlovem se neslo veselí rozjařených žen a mužů, které pronikalo až za hradby. Slyšel je i starý poustevník Jáchym, který bydlel v poustevně pod Modlou. Té noci najednou zazněla hlásná trouba věžního, oznamující, že se k bráně někdo blíží. Byl to jezdec v černém brnění na černém koni, z něhož šel strach. Seskočil a pan Boček mu vyšel vstříc. Neznámý prý přijel z daleké země, kde po návratu z válek našel otcovský hrad v rozvalinách a rodinu povražděnou. Nyní zbyl sám, pronásledován nepřáteli, nucen opustit starou vlast a zakoupit kousek pozemku, aby si mohl vystavět nový domov, v němž by strávil zbytek svého života. Požádal hradního pána o poskytnutí útulku.

Po večeri se neznámý otázel pana Bočka, zda by neměl alespoň malý kousek pozemku, a ten mu nabídl skalnatou část kopce Modly. Rytíř předal ujednané množství zlat'áků a odebral se do pokoje. Ráno ale dlouho nevstával, proto sloužící otevřeli pokoj, jenž byl však prázdný. Stráže jej nepouštěly, jen věžní prohlásil, že se po půlnoci rozštěkali psi a vzduchem divoce poletovali netopýři a sovy, jako by je někdo poplašil. V tom Boček a jeho lidé vytušili zlé znamení.

Na sousedním kopci zavládl od rána podivný ruch, kde rychle začaly vyrůstat zdi hrádku, ale nikdo neviděl žádné stavebníky. Konečným vzezřením působila stavba chladně a odpudivě. Za měsíčního úplňku vyjžděl z její brány černý rytíř. Za novoluní přijížděl k tvrzi ve tmě krytý povoz.

V kraji se od té doby děly podivné věci. Mladá děvčata jevila o záhadného pána nebývalý zájem. Byl to muž ještě k pohledání - urostlá postava, jiskrný pohled, vlasy jako havran, obličej s plnovousem a knírem. Nebylo divu, že se kolikrát tajně vykradla z domova do tmavého lesa za rytířem a vracela se dlouho po půlnoci. Nejvíce byla do pána zahleděná pasačka ovcí Bohumila, děvče plaché a do této doby známé svými ctnostmi. Rytíř jí natolik učaroval, že ctnosti odhodila stranou a ve tvrzi bývala jeho častým hostem. Její rodiče a známí se dívčině blouznění podivovali a nepomohlo ani varování.

Jednou se stalo, že rozechvěná Bohumila z návštěvy tvrze v noci utekla, načež se rozzuřený rytíř hnal za ní. S vypětím sil, když jí chytil už za ruku, se jí nakonec podařilo uniknout do poustevny pod Modlou, kde padla do bezvědomí. Po probuzení prosila poustevníka Jáchyma o zpověď. Děvče vše vyjevilo, co se v tvrzi dělo. Události nezůstaly utajeny zvláště tehdy, když se z rytířovy tvrze některá další děvčata více domů nevrátila.

Ustrašení poddaní prosili pana Bočka o pomoc. Ten se rozhodl, že se souseda zbaví. Vyzbrojil mužstvo a příštího dne měl být proveden útok na tvrz. Kolem půlnoci se ale rozlehla po okolí hrozná rána, až se hradní okna třásla. Ze sousední tvrze vyšlehl vysoké plameny. Zdálo se, jako by se samé peklo otevřelo a stavba se zřítíla i s celým skalním ostrohem do údolí. Zmizelo vše a po záhadném rytíři nebylo ani slechu.

Dole v údolí čněly dlouhá léta sesuté zbytky zdiva, ke kterým se každý bál přiblížit. Přece však k tomu došlo. Zvědavci jednou našli v sutinách hrůznou podívanou. Mezi kameny se válely zbytky koster dívčích těl. Těch, která už nikdy nepřišla domů. Lidé měli už dávno tušení o rytířově pekelném původu a jeho tvrzi neřekli jinak než Čertovo sedlo.